

ferplatser skall ni ödelägga.⁵³ Sedan skall ni ta landet i besittning och bosätta er där, ty ni har fått det av mig som er besittning.⁵⁴ Ni skall fördela landet genom lottning släkt för släkt. Åt den släkt som har mycket folk skall ni ge en stor andel, åt den som har litet en liten. Var och en skall få sin del där lotten faller ut. Ni skall göra fördelningen efter era fädernestammar.⁵⁵ Men om ni inte fördriver landets invånare, då kommer de som ni lämnar kvar att bli taggar i era ögon och pikar i era kroppar. De skall anfalla er i det land där ni bor,⁵⁶ och jag skall göra med er som jag hade tänkt göra med dem. (4 Mos 33:51–56)

Herren sade till mig: »Nu börjar jag, jag överlämnar Sichon och hans land åt dig. Börja erövringen, ta hans land i besittning!«³² Med allt sitt folk drog Sichon ut för att möta oss i strid vid Jahas.³³ Herren, vår Gud, överlämnade honom åt oss, och vi dödade honom, hans söner och allt hans folk.³⁴ Då intog vi också alla hans städer och vigde alla männen där åt förintelse, och även kvinnorna och barnen. Vi lät ingen komma undan.³⁵ Men boskapen och det vi tagit i de erövrade städerna behöll vi som krigsbyte.³⁶ Från Aroer vid randen av Arnons floddal och från staden nere i dalen och ända bort till Gilead fanns inte en enda stad som var ointaglig för oss. Herren, vår Gud, överlämnade dem alla åt oss. (5 Mos 2:31–36)

Därefter slog vi in på vägen mot Bashan. Og, kungen av Bashan, drog ut med allt sitt folk för att möta oss i strid vid Edrei.² Men Herren sade till mig: »Var inte rädd för honom. Jag ger honom i ditt våld, med allt hans folk och hela hans land. Du skall göra med honom som du gjorde med amoreernas kung Sichon, som härskade i Heshbon.«³ Så gav Herren, vår Gud, även Og, kungen av Bashan, och allt hans folk i vårt våld. Vi dödade dem och lät ingen komma undan.⁴ Då intog vi också alla hans städer. Det fanns inte en enda som vi inte tog från dem. Vi tog sextio städer, hela Argovområdet, Ogs rike i Bashan.⁵ Alla dessa städer var befästa med höga murar, portar och bommar. Därtill kom en stor mängd obefästa städer.⁶ Vi vigde dem åt förintelse, så som vi gjort med Sichon, kungen i Heshbon. Vi vigde alla männen i städerna åt förintelse, och även kvinnorna och barnen.⁷ All boskapen och det vi tagit i städerna behöll vi som krigsbyte. (5 Mos 3:1–7)

När Herren, din Gud, för dig in i det land du kommer till och tar i besittning driver han undan många folk för dig: hettiterna, girkasheerna, amoreerna, kanaaneerna, perisseerna, hiveerna och jevu-

seerna, sju folk som är större och mäktigare än du.² När Herren, din Gud, överlämnar dem åt dig och du besegrar dem skall du viga dem åt förintelse. Du får inte sluta förbund med dem eller visa skonsamhet mot dem.³ Du får inte heller knyta släktband med dem, inte ge dina döttrar åt deras söner eller ta deras döttrar åt dina söner.⁴ De kunde ju förleda dina barn till att avfalla från mig och tjäna andra gudar, så att Herrens vrede flammar upp och han genast utplånar dig.⁵ Nej, så skall ni göra med dem: riv ner deras altaren, krossa deras stenstoder, hugg sönder deras asherapålar och bränn deras gudabilder.⁶ Ty du är ett folk som är helgat åt Herren, din Gud. Dig har Herren, din Gud, utvalt att vara hans dyrbara egendom framför alla andra folk på jorden. (5 Mos 7:1–6)

När du närmar dig en stad för att anfalla den skall du först erbjuda fred.¹¹ Om staden då vill ha fred och öppnar portarna för dig, skall hela dess befolkning bli tvångsarbetare i din tjänst.¹² Om den inte vill ingå fred med dig utan väljer krig, skall du belägra den,¹³ och när Herren, din Gud, ger den i ditt våld skall du hugga ner alla män i staden.¹⁴ Men kvinnorna och barnen, djuren och allt annat i staden, allt byte som finns där, får du behålla. Du får ta för dig av det byte från dina fiender som Herren, din Gud, ger dig.

¹⁵ Så skall du göra med alla städer som ligger långt bort, sådana städer som inte tillhör folken här i närheten.¹⁶ Men i städer som tillhör dessa folk och som Herren, din Gud, vill göra till din egendom får du inte skona en enda levande varelse.¹⁷ I enlighet med Herrens, din Guds, befallning skall du viga dem alla åt förintelse, hettiterna och amoreerna, kanaaneerna och perisseerna, hiveerna och jevuseerna,¹⁸ så att ni inte tar efter alla skändligheter de gör till sina gudars ära, ty då syndar ni mot Herren, er Gud. (5 Mos 20:10–18)

De blev så grundligt slagna att ingen kom undan, ingen lyckades fly.²³ Ajs kung togs levande och fördes till Josua.

²⁴ När israeliterna hade dödat alla män från Aj på öppna fältet, i öknen dit de förföljt dem, och alla till sista man hade stupat för svärdet, då återvände de till Aj och högg ner dem som fanns där.²⁵ Antalet dödade den dagen, män och kvinnor, var 12 000, hela befolkningen i Aj.²⁶ Josua drog inte tillbaka sin hand med den utsträckta sabeln förrän alla som bodde i Aj vigts åt förintelse.²⁷ Men boskapen och bytet från staden behöll israeliterna, så som Herren hade befallt Josua.²⁸ Josua brände ner staden och gjorde den för alltid till en ruinhög; det är den än i dag.²⁹ Kungen i Aj hängde han upp på en påle, där han fick hänga kvar till kväl-

Josua bränner staden Aj. Gustave Dorés bibel 1866.

len. Vid solnedgången befälde Josua att liket skulle tas ner. De slängde det utanför stadsporten och kastade upp ett väldigt stenröse över det; röset finns kvar än i dag. (*Jos 8:22–29*)

»Följ mig«, sade han, »Herren har gett era fiender, moabiterna, i ert våld.« De följde honom och spärrade vadställena över Jordan för moabiterna, så att ingen kunde ta sig över.²⁹ De dödade vid detta tillfälle omkring 10 000 moabiter, alla kraftiga och tappra män. Ingen enda kom undan.³⁰ Den dagen kuvades Moab av Israel, och landet hade sedan lugn och ro i åttio år.

³¹ Efter Ehud kom Shamgar, Anats son, han som slog ihjäl 600 filisteer med en oxpik. Även han räddade Israel. (*Dom 3:28–31*)

En tid därefter slog David filisteerna och underkuvade dem och tog Gat med kringliggande byar ifrån dem.² Också moabiterna besegrade han; de blev hans lydfolk och måste betala skatt till honom.³ Vidare drog David ut för att utsträcka sitt valde fram till Eufkrat, och han besegrade då kungen av Sova, Hadadeser, vid Hamat.⁴ David tog 1 000 vagnar, 7 000 vagnskämpar och 20 000 fotsoldater och lät skära av senorna på alla vagnshästarna utom hundra.⁵ Då ara-

meerna i Damaskus kom för att undsätta Hadadeser besegrade David dem och dödade 22 000. (*1 Krön 18:1–5*)

Då arameerna fann sig besegrade av Israel sände de bud och bådade upp de arameer som bodde på andra sidan Eufkrat. De stod under ledning av Shofak, Hadadesers överbefälhavare.¹⁷ När David fick bud om detta samlade han israeliterna. Han gick över Jordan, och när han nådde fram ställde han upp i slagordning. Arameerna ställde upp sig till kamp och öppnade strid med David.¹⁸ Men de drevs på flykten, och David kunde tillintetgöra besättningarna på 7 000 stridsvagnar samt 40 000 fotsoldater. Överbefälhavaren Shofak dödade han också. (*1 Krön 19:16–18*)

Så säger Herren:

Brott på brott har Gaza hopat, jag vill inte dröja med domen. De har fört bort hela byar för att utlämna dem åt Edom.⁷ Jag skall sända eld mot Gazas mur, den skall härja dess borgar.⁸ Jag skall förgöra den som tronar i Ashdod och den som bär spiran i Ashkelon. Jag skall rikta ett dråpslag mot Ekron, och de sista filisteerna skall gå under, säger Herren Gud. (*Am 1:6–8*)

Detta är Herrens ord till profeten Jeremia om filisteerna, innan farao erövrade Gaza.² Så säger Herren: Se, vattnet stiger i norr, det blir till en svalande flod. Det översvämmar landet och allt vad där finns, städerna och alla som bor i dem. Människor ropar i nöd, alla som bor i landet jämrar sig,³ när hingstarnas hovor stampar, när vagnarna rasslar och hjulen dånar. Fäderna ser sig inte om efter barnen, deras händer är förlamade.⁴ Ty dagen är inne då filisteerna skall förintas, då alla som kunde bistå Tyros och Sidon skall utrotas till sista man. Herren skall förinta filisteerna, kvarlevan från Kaftors ö.⁵ Gazas hjässa blir rakad, Ashkelon förintas. Du kvarleva av anakiterna, hur länge skall du rista dig blodig?⁶ Ack, du Herrens svärd, när skall du komma till ro? Återvänd till din skida, vila där och var stilla!⁷ Men hur kan svärdet komma till ro när Herren har gett sin befallning? Mot Ashkelon och mot kustlandet har han beordrat det. (*Jer 47:1–7*)

Källa: *Bibel 2000*. Passager med samma eller liknande ordalydelse återkommer på flera andra ställen i antologin.